

T Ü R K M E N İ S T A N

30 YILLIK TEMEL HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİN İHLAL EDİLMESİ.

(Özet, kamuya açık bilgilere dayanmaktadır.)

şubat 2022

İNCELEME VE TÜRKÇE'YE TERCÜME BAŞLAYANLAR: Hak Hukuga Dayanç grubu.

Girişimi desteklediği için Türkmen Helsinki İnsan Hakları Vakfı'na özel teşekkürler.

Türkmenistan 30 yıldır dünyanın en baskıcı ve en kapalı olmaya devam ediyor .Vatandaşları baskıdan korumak için bağımsız kurumlar veya mekanizmalar yoktur. Sesini yükseltmeye çalışan herkes tacize, fiziksel saldırılara ve keyfi hapis cezasına maruz kalıyor.

Türkmenistan hükümeti aktivistlere ve blog yazarlarına zulmetmeye devam ediyor ve hükümetin diğer sözde eleştirmenleri, yani birçok baskıcı rejimi eleştiren sivil toplum kuruluşlarıTürkmenistandan uzakta sürgünde çalışmaya mecbur kalıyor.

Aralık 2006'da göreve başlayan yeni hükümet, diğer insan hakları örgütleri arasında kaygı uyandıran ihlalleri ele almak için neredeyse hiç bir şey yapmadı. Başkan Niyazov'un yönetimi sırasında kök salmış sistematik insan hakları ihlalleri , Berdimuhammedov'un yönetim yıllarında da devam etmektedir.

Türkmenistan, çeşitli uluslararası gözlemcilerle fiilen kapalıdır, aynı zamanda insan haklarına uyulmasını izleyen gözlemciler de dahil olmak üzere , sert bir otoriter rejim ile karşılaşılıyor . Medya sıkı devlet kontrolü altında çalışmaktadır. Yaşam standardı düşmeye devam etmektedir. Ciddi insan hakları ihlalleri olağan hale gelmiştir. İfade özgürlüğü hakkı ciddi bir şekilde kısıtlanmaktadır .

Dini gerekçelerle şiddetli zulüm vakaları sık görülmektedir. Askerlik hizmetini dini gerekçelerle vicdanen ret edenler hapse girme riskiyle karşı karşıyadır. Zorla ortadan kaybolmuş en az 120 mahkumun akıbeti ve nerede olduğu bilinmiyor. Serbest dolaşım ve gezme hakkı ciddi şekilde kısıtlanmıştır. Sağlık hakkı, koronavirüs hastalığı (COVID19) pandemisinin zemininde de ihlal edilmiştir. Aksine yetkililer, kanıtlara rağmen COVID-19 enfeksiyon vakalarının varlığını inkar etmeye devam ediyor.

Bilgileri Gizleme.

Bağımsızlıktan bu yana, Türkmen makamları, Türkmen vatandaşlarının haklarına yönelik en korkunç ihlalleri halktan gizlemek için büyük çaba sarf etti. Bunun bir örneği, insan hakları aktivisti ve Radio Liberty'nin Türkmen servisinin serbest çalışanı Ogulsapar Muradova'nın Eylül 2006'da Türkmen zindanlarında ölümüdür. Ağustos 2018'de BM İnsan Hakları Komitesi, insan hakları aktivisti, Muradova'nın işkence ve ölümünden Türkmenistan hükümetini sorumlu buldu. Yetkililer henüz siyasi irade göstermedi ve ölümüyle ilgili tüm kişileri tespit edemedi ve onları adalete teslim etmedi. Komite, hükümetin Muradova'nın ölümünün koşulları hakkında tarafsız bir soruşturma yürütmesi gerektiğini düşünmektedir; aileye, otopsi raporu, mahkeme kayıtlarının kopyaları ve karar da dahil olmak üzere tam bir soruşturma raporu sunmalı. aileye tazminat ve itibarın geri verilmesi de dahil olmak üzere yasal koruma sağlamalı S. Niyazov döneminde Muradova'nın korkunç işkencesi ve ölümü için Türkmenistan hükümetinin sorumluluğunun yetkili olarak tanınması, G. Berdimuhamedov rejiminin adaleti geri getirmesi için bir işaret olmadı.

Türkmenlerin durumuyla tanışmaya karar verenler, her şeyden önce, Türkmenistan'da çoğu bilginin yasak olduğunu akıllarında tutmalıdır: vatandaşların sosyal durumu, haklarının ihlali, gıda kıtlığı, doğal afetler ve insan kaynaklı afetler hakkında bilgiler , mahsul yetersizliği, ülkedeki nüfus ve göç, iktidarın en ufak bir yetersizliğinin olumsuz kanıtları. . Kazandzhik ilçesindeki yıkıcı deprem, Aşkabat - Bezmein (Abadan) banliyösündeki askeri bir depoda patlamalar ve elbette, kasırga ve yıkıcı sonuçları, yolsuzluk, Türkmenistan'da koronavirüs varlığı - tüm bunlar gizli , reddedildi ve yetkililer tarafından maskelendi.

Uzmanlar, bilgilerin gizlenmesinin yetkililerin kendileri için bile birkaç ciddi zorluk oluşturduğunu söylüyor. Birincisi, Türkmen makamlarının dünya toplumuna ekonominin durumu, demografisi ve devletin durumunun uygulanabilir bir mekanizma olarak diğer göstergeleri hakkında verdiği bilgilere uluslararası düzeyde güvenilmez hale gelmesidir. Uluslararası Para Fonu (IMF) ve Dünya Bankası (WB),

yetkililerin verilerini raporlama ve planlamalarında kullanmayı reddetti. İkinci zorluk, nüfus hakkındaki gerçek bilgiler, nüfus sayısı nispeten küçükse, yatırımları azaltacaktır. Türkmen ekonomisinin gelişimini daha da engelleyecektir.

Tıbbi yardım alma hakkı.

Mevcut cumhurbaşkanı eğitim yoluyla bir sağlık çalışanı olduğundan, Türkmenistan halkının sağlık durumu, sağlık ve tıbbi yardım alma hakkı, mantıksal olarak ülkenin liderine yakın olmalıdır. Bu nedenle, tıbbi yardıma erişim ve Türkmenistan'daki sağlık hizmetlerinin durumu ile başlamanın önemli olduğunu düşünüyoruz. Ne yazık ki, övünecek bir şey yok. Örneğin, Türkmenistan'da bebek ölümleri en yüksek, yaşam beklentisi ise Orta Asya'da en düşük seviyede. Yaşam beklentisi: toplam: 69,78 yıl; erkekler: 66.77 yıl; kadın: 72.93 yıl (2015 tahmini) veya başka bir deyişle Türkmenistan bu göstergede 156. sırada yer alıyor. Ölüm oranı: 1.000 kişi başına 6.13 ölüm. Yetersiz beslenme, içme suyunda kirlilik ve endüstriyel ve tarımsal kirlenmeler ülkede çözülmemiş sorunlar olarak kalmaya devam ediyor.

Sovyet sonrası dönemde, fon kesintileri sağlık sistemini kötü bir durumda bıraktı. 2002'de Türkmenistan'da 10.000 nüfus başına 50 hastane yatağı vardı, bu rakam 1996'daki sayının yarısından azdı. Genel politika, temel ayakta tedavi hizmetleri pahasına uzmanlaşmış yatan hasta tesislerine odaklanmaktadır. Doktorların eğitim yetersizliği, modern tıbbi yöntemler nadiren kullanılıyor ve ilaçlar yetersiz. Devletin tekeli olduğu için özel sağlık hizmetleri nadirdir. Ücretsiz halk sağlığı hizmetleri 2004 yılında kaldırılmıştır.

Türkmenistan'da sağlık sistemi, nüfusa sağlık sağlamak yerine, bu sektördeki sorunları örtbas etmek için tasarlandı... Türkmenistan'daki sağlık krizi, sistematik inkar ve manipülasyon yoluyla ortaya çıkıyor. Türkmenistan nüfusunun tıbbi bakıma erişimi, teşhisin hem uygulayıcılar hem de hastalar için sosyal ve politik sonuçlarından duyulan korku nedeniyle sınırlıdır. Uluslararası standartlar ve protokoller çoğunlukla kağıt üzerinde bulunur ve ülkenin sağlık sisteminde düzenli veya kalıcı olarak uygulanmaz. Eski Sağlık Bakanı Gurbanguli Berdimuhamedov'un iktidara gelmesinden sonra önemli bir değişiklik olmadı. Aksine, uluslararası toplum kuruluşlarıyla aktif katılım, yalnızca sağlık verilerinin manipülasyonu da dahil olmak üzere eski uygulamaların devam etmesini maskeleyen hizmet etmektedir.

Niyazov döneminde sağlık.

1990'ların sonlarında, birçok kırsal tesis kapatıldı ve sağlık hizmetleri esas olarak kentsel alanlarda kullanılabilir hale geldi. Cumhurbaşkanı Niyazov'un 2005 yılında Aşkabat dışındaki tüm hastaneleri kapatma önerisi bu eğilimi güçlendirdi. 2004'te Niyazov, 15.000 sağlık çalışanını işten çıkardı ve bu da işgücü eksikliğini artırdı. Bazı durumlarda, profesyonellerin yerini askerler aldı. Niyazov döneminde bebek ölümleri önemli ölçüde arttı. BBC'nin bildirdiği gibi: "Onun saltanatı sırasında," sağlık sistemi keskin bir şekilde bakıma muhtaç hale geldi. Ücretsiz tıbbi bakım iptal edildi, başkent dışındaki tüm hastaneler kapatıldı ve sadece bir günde 15.000'i olmak üzere binlerce sağlık çalışanı işten çıkarıldı. Niyazov, ülkedeki tüm bölge hastanelerini gereksiz bir lüks olarak nitelendirerek kapattı. Yabancı diplomalı doktorlar ve sağlık çalışanları, aldıkları eğitimin "Türkmen eğitim sistemiyle bağdaşmadığı" gerekçesiyle işten atıldılar.

Ortalama yaşam süresi, Avrupa ortalamasının on beş yıldan fazla altına, altmış üç yıla düştü." 2006 yazında, "Londra Hijyen ve Tropikal Tıp Okulu, ülkenin insani bir felaketin eşiğinde olduğunu ilan etti.

Niyazov diktatörlüğü altındaki gizlilik kültürü, şarbon, HIV/AIDS ve hıyarcıklı veba gibi bulaşıcı hastalıkların bildirilmesi yasağına kadar uzandı.

Berdimammedov döneminde sağlık hizmetleri.

Doktorlara ve hastalara göre, sağlanan tıbbi hizmetlerin kalitesinde çok az şey değişti. Ücretsiz tıbbi yardımın nominal olarak evrensel mevcudiyetine rağmen, kırsal alanlarda tıbbi yardım çoğu zaman arzulandan çok az şey bırakmaktadır. Gerek kırsal gerekse kentsel alanlarda yetersiz eğitim almış doktor ve personel, yetersiz donanımına sahip tesisler, ilaç ve malzeme sıkıntısı ve kronik temizlik sorunları sistemin yetersizliğini daha da artırmaktadır. Örneğin, bir araştırma sonucu Daşoğuz velayatındaki kadın doğum uzmanlarının ve jinekologların yüzde 70'inin uygun cerrahi eğitime sahip olmadığı için hastalarının yarısının öldüğü tespit edildi. Yüksek ölüm oranına sahip bir faktör, ülkedeki doğum hastanelerinin yalnızca yüzde 15'ine musluk suyu sağlanmaktadır.

Türkmenistan'da sağlık durumu.

Uygun tıbbi bakım eksikliği, yanlış teşhis ve yetersizlik bugün Türkmenistan'daki en büyük sağlık sorunlarından bazıları gibi görünüyor. Ayrıca yetkililer, insanların ülke dışında kaliteli tıbbi yardım aramasını önlemek için fiilen önlemler aldı.

İngiliz Kızıl Haçı'na göre, birçok insan bulaşıcı hastalıklardan etkilenen uzak bölgelerde yaşıyor. Temiz içme suyunun olmaması, insanların hastalanma olasılığının daha yüksek olduğu anlamına gelir ve bu da su kaynaklı hastalık salgınlarının olasılığını artırır. Temel ilk yardım bilgisi olan insan sayısı çok az veya hiç yok. Kırsal kesimde yaşayan birçok insan, yaygın bulaşıcı hastalıklardan ve frengi ve bel soğukluğu gibi cinsel yolla bulaşan enfeksiyonlardan nasıl korunacağını bilmemektedir, ve tedavi edilmemektedir. Bazı uzmanlar yüksek bebek ölümlerini beslenme ve sağlık faktörlerine bağlarken, diğerleri bunu kötü hijyen ve aile planlaması eksikliğine bağlamaktadır.

Birçok hastanede hala musluktan akan su, modern ısıtma sistemleri ve modern tuvaletler yok. Hastalar eski tuvaleti kullanmaya ve Sovyet döneminden kalma demir yataklarda uyumaya zorlanıyor ve ülke genelinde birçok hastane binası yıllardır yenilenmedi. Her yerde kötü bir koku var. Hijyen standartları çok düşük ve odalar soğuk. Hastalar genellikle kendi yiyeceklerini kendileri getirir. Hastalar her şey için para ödüyor, ancak tüm paranın nereye gittiği belli değil. Görgü tanıklarına göre, Aşkabat'taki en son yüksek teknoloji ekipmanlarla donatılmış hastanelerde, çalışmak için uygun şekilde eğitilmiş personel bulunmuyor.

En büyük sorun, sağlık personelinin yetersiz kalması ve bunun sonucunda hastalara yanlış teşhis konulması ve hayali hastalıkları tedavi etmeye zorlanmasıdır.

Hastanelerde rüşvet.

Resmi olarak, Türkmenistan'daki devlet sağlık sigortası kısmen hastane tedavilerini ve ilaçlarını kamudaki tıbbi kurumlar karşılar. Pratikte hastalar, hastane yatakları ve yiyeceklerden ilaçlara ve ameliyatlara kadar neredeyse her şey için para ödüyor.

Ciddi hastalıkları olan hastaların evlerini ve arabalarını sattıkları ya da para toplamak için akrabalarından borç para aldıkları bilinmektedir.

Türkmenistan dışında tıbbi yardım arama ihtiyacı.

İmkânı olan Türkmenler tedavi için İran'a, Türkiye'ye, Hindistan'a veya Rusya'ya gidiyor. Ama maalesef çok az kişinin gitmesine izin veriliyor. Bu tür seyahatleri caydırmak için Yetkililer yurtdışında tıbbi bakım arayanlara karmaşık ve zaman alıcı bir çok zahmetli bir evrak süreci başlatmaktadır. Büyük olasılıkla bunun nedeni, yetkililerin dünyanın bunu bilmesini istememeleridir. Çünkü söz konusu, Türkmenlerin sağlık durumuna yönelik dolaylı bir eleştiridir biçimidir.

Sağlık Hakkı

Yetkililer, Ülkenin sakinleri arasında COVID-19 enfeksiyonu vakalarını sürekli olarak reddediyor. Resmi düzeyde, COVID19'dan ölenler sürekli inkar ediliyor . Sivil Toplum Kuruluşu "Merkezi Asya Analitik Merkezi", yeni mezarları izlemek için Balkanabat şehrinin Google haritalarını analiz etti. Tahminlerine göre, sadece 25 Mart'tan 16 Nisan'a kadar orada 317 yeni mezar ortaya çıktı, 31 Mayıs 2018'den 2020 Mart 25'e kadar olan süre boyunca 524 kişi toprağa verilmiş.

Hareket özgürlüğü.

Anayasa ve kanunlar tam bir hareket özgürlüğünü sağlamıyor.

Ülke içinde hukuken bir iç pasaport ve oturma izni gerektirir. İkamet izni olmadan yaşayan veya çalışan kişiler, kayıt yerlerine zorunlu nakil ile karşı karşıya kalmaktadır. Sınır bölgelerine seyahat etmek isteyen tüm yabancılar için izin şartı devam etmektedir.

Hükümet medyası, cumhurbaşkanının bir kararnameyi imzaladığını bildirdi: Bu bildiriye göre Türkmenistan'da Pasaport Sisteminin İyileştirilmesi",ülke vatandaşlarının kaydı dahil olmak üzere pasaportların tescili ve verilmesiydi. Belgede bakanlıklar, müdürlükler, belediyeler ve örgütsel ve yasal niteliklerine bağlı olmaksızın diğer kurumlar yurt dışındaki vatandaşlardan çeşitli evraklar istemesini yasaklıyor. Ancak yüzbinlerce yurtdışında eğitim görmek veya çalışmak için gitmiş olan kişiler,konsoloslukların hatası ve kusuru nedeniyle pasaport bilgilerini güncelleyemediler. Bu nedenle,

kendileri ve çocukları tıbbi yardım, çalışma, eğitim hakkından, hareket hakları ve diğer sosyal haklardan yoksun bırakıldılar. Yaşadığı ülkelerin kanunlarını bozmaya mecbur kaldılar, yaşadıkları ülkelerin yetkilileri tarafından zulüm gördüler. Bu durum nedeniyle vatandaşların aktif bir kısmı protesto etmeye başladılar ve sonucunda gözaltına alınarak sürgün kamplarına gönderildiler.

Uçuşların iptal edilmesi sonucunda küresel bir pandemi ortamında birçok Türkmen yurt dışında mecbur kalmaya zorlandı ve biyometrik pasaportlarının süresi doldu. Türkmenistan hükümeti yıllardır vatandaşlarının pasaport sorunlarını çözemedi.

Daha önce Türkmenistan, temsilcilikleri aracılığıyla yalnızca yurt dışında ikamet eden ülke vatandaşlarına biyometrik pasaportların alınmasını öngörmüştü, ancak geçici olarak yurt dışında yaşayanlar için böyle bir fırsat sağlanmamıştı. Yurtdışında yaşayan Türkmenistan vatandaşları, biyometrik pasaportlarının geçerlilik süresinin uzatılmasında yıllardır sıkıntı yaşıyorlar. Türkmenistan'da birkaç yıldır devam eden ekonomik zorluklar, birçok Türkmenistanlıyı geçim kaynağı arayışları için yurtdışına gitmeye zorladı. Ülke dışında yüz binlerce vatandaş pasaport süresinin sona ermesi nedeniyle çeşitli zorluklarla karşı karşıya kalmıştır. Birçoğu ikamet ettiği ülkelerde mecbur kaçak kaldı.

Burada çoğu Türkmen göçmeninin yasal belgeleri yoktur (Türkmenistan'ın «eski numuneli» süresi dolmuş, geçersiz yabancı veya yerli pasaportları vardır). Stk'larda daha önce pasaportlarını yenilemek için, İstanbul'daki Türkmenistan konsoloslughuna defalarca başvurmuş olan Türkmenlerin onlarca dilekçesi var. Türkmen yetkilileri eski pasaportlarını yenilemediler, onları pasaport yenilemek için vatanına dönmelerini istediler . 2020 yazında, pandemi nedeniyle ve Türkmen aktivistlerinin artan protesto hareketleri nedeniyle, İstanbul'daki konsoloslughu, geçerlilik süresi 2 veya 6 ay uzatılan pasaport belgelerini vermeye başladılar (bu, 2023 yılının sonuna kadar uzatıldı) Yetkililer, çeşitli geçerlilik sürelerinin neden ve hangi prensipte verildiğine dair bilgi vermiyorlar. Sadece bunun çoğunlukla «eski numuneli» pasaport sahiplerine değil, yurtdışı pasaportlara sahip olanları ilgilendirdiği bilinmektedir. Bazı vatandaşlara konsolosluk görevlilerinin belirli bir süre için belgeyi güncelledikleri bildirildi.

Hükümet bazı vatandaşların ülkeyi terk etmesini engellemeye devam etti. Göç Yasası,yurtdan ayrılmaları Türkmenistan'ın ulusal güvenlik çıkarlarına aykırıysa, vatandaşların ülkeden çıkışlarının reddedilebileceğini belirtir. Son yıllarda, yetkililer bazı vatandaşların yurtdışına seyahat etmelerini temelsiz bir şekilde yasakladı. Bununla ilgili , yetkililer yasak için herhangi bir resmi belge sunmuyor. Sonuç olarak, vatandaşlar bir kuruluştan diğerine gönderilir. Çoğu zaman, kimin neyi ne kadar süreyle yasakladığını bulmaya yönelik girişimler başarısız olur.

Hükümet, vatandaşların yabancı hükümetler tarafından desteklenen programlarla yurt dışına seyahat etmelerini rutin olarak yasaklıyor. Göç İdaresi sık sık yolcuları havaalanında durduruyor ve ayrılmalarını engelliyor. Kanun, devlet sınırlarına erişimi olan, tahrif edilmiş kişisel bilgiler veren, ciddi bir suç işleyen, gözetim altındaki, insan ticareti mağduru olan, daha önce gittiği ülkenin kanunlarını ihlal eden vatandaşlara seyahat kısıtlaması getiriyor. Yasa, yetkililere cumhurbaşkanlığı affı alan kişilerin iki yıla kadar yurtdışına seyahat etmelerini yasaklamalarına izin veriyor.

Sürgün: Yasa, iç sürgünü sağlar, insanların belirli bir bölgede belirli bir süre yani iki yıldan beş yıla kadar yaşamaları için mecbur kılıyor. Kadınlar kültürel ayrımcılığa maruz kalmaya devam etmektedir.

Polis, kadın sürücülerini taciz etme uygulamasına Şubat 2019 da yeniden başladı ve çoğu kadın sürücülerin ehliyetine el koydu.

Göç.

Türkmenistan'dan 10 yılda yaklaşık 1,9 milyon kişi ayrıldı.

Türkmenistan'da, son 10 yılda ülke dışına 1 milyondan fazla 879 bin kişi göç etti. Türkmenistan'ın nüfus ve konut stokunun son sayımı 15-26 Aralık 2012 tarihinde gerçekleştirildi. Tüm sonuçlar gizlidir. Ülkenin yönetimi nüfus sayımı sonuçlarını açıklamamıştır.

Türkmenistan'ın nüfusunun kitlesel göçünün başlıca nedenleri arasında, gözlemciler nüfusun ekonomik durumunun keskin bir şekilde bozulmasına işaret ediyorlar. Bakanlıkların ve bölümlerin kapatılması ve birleşmesi, özel iş fırsatlarının sınırlandırılması da dahil olmak üzere işsizlik ve istihdamdaki daha fazla azalmanın arka planına karşı, yetkililer, nüfusun ülkeden ayrılmasında daha sık engellenme vakaları da dahil olmak üzere nüfusun kontrolünü sıkılaştırdılar.

Türkmenistan makamları göç konusunu resmi olarak açıklamıyor, istatistik bilgileri yayınlamıyorlar. Göç prosedürlerinin sıkılaştırılmasının yanı sıra, vatandaşlar uçaktan indirilir, ayrılmama talebiyle

röportajlar yapılır ve mülkün satışını zorlaştıran yeni kurallar da dahil olmak üzere bürokratik engeller yaratılır.

Bununla birlikte, aralarında en popüler olan ülkelerin resmi verilerine göre Türkmenlerin arasında, gelip ve orada kalan Türkmenistan vatandaşlarının sayısı artıyor. Böylece, Türk hükümetine göre, sadece Mart 2019'da Türkmenistan'dan Türkiye'ye yaklaşık 23 bin Türkmenistanlı geldi. Türkmenistan'dan Rusya Federasyonu'na giden ailelerin sayısı da artıyor. Türkiye Göç İdaresinin verilerine göre Türkmenistan vatandaşları, Irak ve Suriye'den sonra Türkiye'de ikamet izni sayısı bakımından üçüncü sırada yer almaktadırlar.

Yayınlanan istatistiklere göre, 87,2 bin Türkmenistan vatandaşı ikamet izni aldı. Aynı zamanda Irak ve Suriye askeri çatışmaların bölgeleridir ve Türkmenistan'da yetkililere göre "Kalkınma ve mutluluk dönemi" hüküm sürmektedir. Türkmenistan vatandaşları, Türkiye'de verilen öğrenci vizesi sayısında ilk sırada yer alıyor — 12,161 kişi.

Ülkenin yetkilileri, vatandaşların yurt dışına para kazanmak için ayrılmalarına resmen karşı çıkmıyorlar, ancak pratikte göçü keskin bir şekilde kınıyorlar. Biletleri olan kişilere çoğu zaman hiç bir açıklama yapmadan uçağa binmelerine izin verilmiyor ve herhangi bir göçmen pasaportu yenilemek için geri dönerse, gayri resmi olan yasaklanmış seyahat listelerine dahil edileceği garanti edilmektedir. Türkiye de dahil olmak üzere yurtdışındaki Türkmenistan elçilikleri pasaportlarını yenilememektedirler. Bu nedenle, belgenin bitiminden sonra birçok kişi kaçak kalmak zorunda kaldılar.

Demografik çukur.

Resmi verilere göre, cumhuriyette 6,2 milyon kişi yaşıyor. Bu arada ülkede demografik bir kriz var. Azatlık Türkmen Radyo Servisi'nin kaynağına göre "gerçek nüfus" 2,7-2,8 milyon kişidir. Türkmenistan'daki önceki nüfus sayımı Aralık 2012'de gerçekleştirildi. Ancak sonuçlar yayınlanmadı.

Demografik krize, sosyal durumdaki keskin bir bozulma, yaygın işsizlik, sonuç olarak - yaşam düzeyinde ve kalitesinde bir düşüş, toplam yolsuzluk ve güvenlik güçlerinin kanunsuzluğu neden oldu - tüm bunlar, tam olarak kitlesel göçle sonuçlandı. Belirlenmesi zor, ancak Türkmenistan'ın göç servisinden gelen sızıntılara göre, göç edenlerin sayısı son 10 yılda 2 milyona ulaşabileceği tahmin edilmektedir.

Eğitim.

Türkmenistan'daki bir eğitim kurumuna kabul edildiğinde, ne olursa olsun ücretli veya ücretsiz olup olmadığına bakmaksızın, yetkililere rüşvet vermeniz gerekir . Ortaokul, en basit bölge okulu için 1 bin dolardan, yerel zenginlerin ve hükümet üyelerinin çocuklarının okuduğu prestijli Aşkabat okulları için 30 bin dolara kadar rüşvete mal oluyor. Türkmenistan'ın yerel üniversiteleri, erişilebilirliğe veya kaliteye göre yükseköğretime yönelik artan talebi karşılayamamaktadır.

Türkmenistan üniversiteleri, orta okullardan mezun olmuş her 5 mezundan sadece 1'ini yüksek öğrenim görmeye imkan verebilmektedir . Devlet Üniversitelerdeki koltuk sayısını arttıramıyor, çünkü yeterli modern eğitime uygun nitelikli öğretmenlere gereksinim duyuyor. Yerel üniversitelere kayıt olamayan genç vatandaşlar Türkmenistandan yurtdışına eğitim görmeye gidiyorlar. Sonuç olarak, bugün ki gün Türkmenistan, yurt içinde yurt dışından daha az sayıda öğrencinin yüksek öğrenim gördüğü dünyadaki tek ülkedir. Mezunlar için boş pozisyon eksikliği ve genel olarak Türkmenistan'daki

yaşam kalitesinin düşük olması, diploma alması ve yurtdışında çalışma şansı göz önüne alındığında, genç insanlar Türkmenistan'a geri dönmüyorlar. Türkmenistan'da kaç kişi eğitim görüyor?

Bugün Türkmenistan üniversitelerinde kaç öğrencinin okuduğunu biliyoruz, ancak toplam nüfus bir devlet sırrıdır. Uluslararası istatistik ajansları, Türkmenistan'ın 2016 itibariyle yaklaşık 5.300.000 nüfusa sahip olması gerektiğine dair tahminlerini kullanıyor. Bu durumda 10.000 nüfusa sadece 60 üniversite öğrencisi düşmektedir. Bu çok az. Bu Pakistan'dakinden iki kat daha az. Bu, yarı okuryazar bir nüfusa sahip en az gelişmiş ülkeler listesinde doğrudan bir isabet. Türkmen eğitim sisteminin 1 numaralı sorunu profesyonel personel eksikliğidir. 2 numaralı sorun, yüksek öğretime erişilemez olmasıdır. Türkmenistan'ın devlet bağımsızlığını kazanmasından bu yana geçen 30 yılda, eğitim sistemi, en hafif tabirle, beceriksiz "reformcular" tarafından icat edilen birçok değişiklikten geçti. Bu sahte icatlar durumu büyük ölçüde pozitif etkilemedi, tam aksine ideolojiye uyması için tarihin sonsuz çarpıtılmasından başka bir şey olamaz.

2008 tarihli "Eğitim Hakkındaki" Kanun, ilk kez Türkmenistan'da ücretli eğitimi yasallaştırdı. Ancak, Türkmenbaşı yönetiminde olduğu gibi, tüm eğitim, tüm sonuçlarıyla birlikte devlet ideolojisi ile aşırı yüklenmiştir: gösteriler, ciddi toplantılar, cumhurbaşkanını uğurlama vb." Son yıllarda, yurtdışında okuyan Türkmenler rejimin yarattığı yeni bir zorluklarla karşı karşıya kaldılar - yurtdışında okurken ailelerinden eğitim ve yaşam masrafları için sınırlı miktarda para alabilmektedirler. 1 Mart 2019'dan bu yana, bu sınır 200 ABD Doları (192 ABD Doları komisyon sonrası) ve bundan önce 480 ABD Doları idi. Türkmenistan bankalarının inisiyatifiyle kısıtlamalar getirildi.

Western Union transferleri dahil, ebeveynler çocuklarına yaklaşık bu limitleri gönderebilir. Ekim 2020 itibariyle limitleri aylık 300 dolardı. Şimdi bu miktar da azaldı. Yurtdışındaki üniversitelerin türkmen öğrencilerinin ebeveynleri, Türkmenistan'da yurt dışına para transfer edebilen ve onları devlet kurundan dönüştürebilen tek kişilerdir, haricindekilere yasaklanmaktadır. Bu oran dolar başına 3.5 manattır. Karaborsada döviz kuru dolar başına 27 manata ulaştı. Türkmenistan makamları uzun süredir finansal kısıtlamaları Yurtdışındaki öğrenciler üzerinde bir baskı aracı olarak kullanmaktadır. Ama içinde

Son zamanlarda yetkililer de daha sert baskıcı önlemler almaya başladılar. 2019 yılında, diplomalarına denklik verilebilecek yurtdışı üniversitelerin bir listesini onaylandı. Bu listenin haricindeki üniversitelerden diploma alan öğrenciler Türkmenistanda sahip oldukları mesleklerinde çalışamayacaklardır. Ve 2020 sonbaharında, Çalışma Bakanlığı yurt dışına öğrenci göndermek için yeni bir prosedürü onayladı. Artık bakanlıklar ve bölümler tarafından talep edilecek uzmanlık alanlarında yurtdışında eğitim alabilirsiniz. Ancak bu uzmanlığın ülke içinde yetiştirilemeyeceği kanıtlanmalıdır.

Barışçıl toplanma özgürlüğü

Anayasa ve kanunlar, barışçıl toplanma özgürlüğünü sağlar, ancak

hükümet bu hakkı kısıtlamaktadır. Şimdiye kadar yetkililer halka açık toplantılara ve kayıtsız organizasyonlara gerekli izinleri vermemiştir. Ülkenin din yasasına göre, kayıt dışı dini grupların suç olmaktan çıkarılmasına izin verilmiyor. Yasaları çiğneyen ve evlerde buluşmaya çalışan gruplar, güvenlik güçleri tarafından gözdağı verilerek ve izinsiz ev aramalarla karşı karşıya kalmaktadırlar.

Anayasa ve kanun örgütlenme özgürlüğünü sağlarken, hükümet bu hakkı sınırlamaktadır. Yasa, tüm STK'ların kayıtlı olmasını şart koşuyor.

Adalet Bakanlığı'nda ve tüm dış yardım yerel makamlar aracılığıyla koordine edilmesini sağlıyor. Kayıt dışı STK faaliyetleri para cezası, kısa süreli gözaltı ve emlaklarına müsadere ile cezalandırılır. Yasa, tüm

dini grupların Adalet Bakanlığına kayıtlı olmasını şart koşuyor ve kayıt dışı gruplar tarafından gerçekleştirilen dini faaliyetler için bir cezai yaptırım uygulamaktır.

Hükümet, 23 Ağustos 2019 itibariyle ülke de Dört uluslararası STK da dahil olmak üzere 122 STK kayıtlı olduğunu duyurdu .Bağımsız uluslararası STK'lardan sadece tanınan birkaçanesi kayıt edildi. STK'lar hükümetin kayıt edimesine ,bir dizi idari engeller uygulamaya koyduğunu bildirdi. Yetkililer bazı başvuruları teknik nedenlerle defalarca reddetti.

Kayıt bekleyen bazı kuruluşlar alternatif olarak diğer kayıtlı grupların şirketleri gibi kayıt ettirerek faaliyetlerini yürütme yollarını buldular, ancak diğerlerinin geçici olarak faaliyetlerini kısıtladılar. . Kanun öyle olduğunu söylese de dış yardımı kayıt sürecinde STK'lar sıkıntı yaşadı, 2013 yılı kararnamesi uyarınca böyle bir kayıt gerektiren dış yardım tescilinde çifte sorun yaşadılar. Gözlemciler, sivil toplumun oluşumu ve işleyişinin önündeki bir takım engellere dikkat çekti. Bunlar, Adalet Bakanlığı dernek etkinlikleri ve toplantılarına temsilci göndermesine izin veren kuralları içeriyor ve yanı sıra hükümet, dernekler tarafından planlanan etkinlikler hakkında bildirmeyi zorunlu kılmaktadır.

Ülkede kamu dernekleri kanununda yapılan yeni değişiklikler yürürlüktedir. Yeni değişikliklere göre, en az 50 kurucu varsa, uluslararası bir kamu derneği oluşturulabilirken, daha önceki yasada "uluslararası ve ulusal bir kamu birliği oluşturulabilir" ifadesi yer aldı en az 50 ve 400 üyesi varsa. " Ulusal bir kamu derneği oluşturmak için en az 50 kurucunuz ve en az beş bölgesel ve yerel kamu dernekleri kurucunuz olmalıdır. Ayrıca, resmi kaydı için yeni bir gereklilik bu sivil toplum kuruluşunun yönetim kurulu üyeleri tarafından dilekçe, imzalanmış adını, soyadını, doğum tarihini ve nüfus kaydını ibraz eden dilekçeyle olur.

Muhalefetin bastırılması

Hükümet, muhalif olduklarını ve eleştirdiklerini ifade ettikleri için sivillere baskı yapmaya devam ediyor. Doğu kesiminde Nisan ve Mayıs 2019'da meydana gelen birkaç kasırga ve şiddetli yağışın ardından onlarca can kaybı ve evlerin yıkılması, en uzun protesto dalgalarının başlangıcı yaşandı.

Sakinlerin su basmış, elektriksiz evlerinde haftalarca terk edilmesi, yetkililerin hareketsiz kalması, yurtiçinde ve yurtdışında yetkilileri protesto mitingleri düzenleyerek suçladılar. Yetkililer yurtdışındaki göstericilerin kendilerine ve Türkmenistandaki yakınlarına baskı yaparak durdurmaya çalıştı.

Türkiye'deki Türkmen öğrenciler söylediklerine göre ,Türkmenistanın gizli polislerinin çalışanları geldi ve onları gösterilere katılırlarsa anavatanlarına geri göndermekle tehdit etti. Türkmenistan'da yaşayan bir kişinin hayatını kaybettiği bildirildi. İstanbul'daki protestonun organizatörünün Türkmenistandaki arkadaşını, defalarca Milli Güvenlik Bakanlığı'nın yerel ofisinde sorgulanmak üzere çağırıldığını, dövüldüğünü ve organizatör arkadaşının protesto mitinglerinden el çekmesini talep ettiler.

Türkmenistanda onlarca kişiyi yurtdışındaki akraba ve tanıdıklarına kasırganın neden olduğu zararın fotoğraf ve videolarını göndermesi üzerine tutukladı.İçlerinden biri, Pygambergeldy Allaberdiyev, Eylül ayında düzmece holiganlık suçlamalarıyla altı yıl hapis cezasına çarptırıldı ve yurtdışındaki aktivistlerle ilişkisi nedeniyle bedensel şiddete maruz kaldı.

Din ve inanç özgürlüğü

Askerlik hizmetine karşı yapılan vicdani iki retten sonra itiraz eden yargılanabilir. Yani, Ağustos ayında iki tanık Yehova kardeşleri Eldor ve Sanzharbek Saburov askerlik yapmayı reddetmekten dolayı iki yıl

hapis cezasına çarptırıldı ve daha önce de aynı suçtan dolayı idari sorumluluğa çekildiler. altı kişi daha giydiği hükümü, 2018-2019'da yıl sonu itibariyle de oturmaya devam etti.

Rusya İnsan Hakları Merkezi "Memorial", 2018 yılında St. Petersburg'dan döndükten sonra hapsedilen Türkmen öğrenciler Kakadzhan Khalbaev ve Kemal Saparov hakkında konuştu. Khalbaev ve Saparov, 15 yıl hapis cezasına çarptırıldılar ve anayasal düzeni ihlal etmek, organize bir grubun dini nefretini kışkırtmak ve bir suç topluluğu örgütlemek ve bunlara katılmak için şiddetli komplo kurmakla suçlandılar.

2018 yılında Aşkabat şehir mahkemesi, Halbaev ve Saparov'u sıkı bir rejim ıslah kolonisinde 15 yıl hapis cezasına çarptırdı.Şu anda, kötü şöhretli Ovadan-Depe hapishanesindeler, uzun süredir görüşme, transfer hakkı verilmemektedir, ilaç ve ürünlerin temini ve akrabalarla telefon iletişimi de dahil.

İşkence ve diğer zalimane, insanlık dışı veya aşağılayıcı muamele veya ceza.

Anayasa ve yasalar kötü muameleyi yasaklasa da,Ocak 2017 (en son rapor mevcut) Birleşmiş Milletler Mücadele Komitesi işkence, "yaygın suçlara ilişkin tutarlı iddialarla ilgili endişeleri" kaydetti. Şu anda özellikle şiddetli dayak dahil olmak üzere, özgürlüğünden yoksun bırakılan kişilere yönelik yaygın işkence ve kötü muamele" gözaltında ve gözaltı sırasında, esas olarak itirafları almak içindir.Aktivistler ve eski mahkumlar kötü muameleden endişe duyuyorlar, örneğin böbrekleri plastik su şişeleriyle döverek vücut morarma yapmadan ve eğilimli olarak bilinen bir uygulama ile mahkumlar açık güneşte veya açık soğuk havada saatler geçirmek zorunda kalıyorlar.

Kaybolmalar.

İnsan hakları STK önderliğinde parçası olarak "Onlara canlı gösterin!" kampanyasında kayıp mahkumların bir listesi hazırlandı. Örneğin, 2019 listesinde, 2018'den bu yana serbest bırakılan iki ve iki yeni isim de dahil olmak üzere, bir önceki yılla aynı sayı olan 121 mahkumun adı yer aldı, ancak STK'lar gerçek sayının yüzlerce olduğunu tahmin ediliyor. Listede eski dışişleri bakanları Boris Shikhmuradov ve Batyr Berdyev, Türkmenbaşı petrol rafinerisi eski müdürü Guychmyrad Esenov ve eski Cumhurbaşkanı Saparmurat Niyazov'a yönelik iddia edilen 2002 suikast girişiminde yer almakla suçlanan birçok kişiler yer alıyor.

10 Ağustos'ta Rusya'daki Memorial İnsan Hakları Merkezi, Rusya'nın St. Petersburg kentinden döndükten sonra 2018 yılında hapsedilen Türkmen öğrenciler Kakajan Khalbaev ve Kemal Saparov hakkında bir güncelleme yaptı. Khalbaev ve Saparov, anayasal düzeni şiddetle devirmek için komplo kurmak, organize bir grubun dini nefretini körüklemek ve bir suç topluluğu örgütlemek ve bunlara katılmak suçlarından 15'er yıl hapis cezasına çarptırıldı. "Memorial", soruşturmayla göre, tüm iddia edilen "suç eylemlerinin" kendileri tarafından St. Petersburg topraklarında işlendiğini bildirdi. Memorial'a göre Türkmen makamları, 2015-16 yıllarında St. Petersburg'da bulunan 12 Türkmen vatandaşının Vahhabi, Selefi, Müslüman Kardeşler ve Hizb-ut Tahrir dini cemaatlerine üye olduğunu; dini konuları tartışmak için kafelerde ve camilerde bir araya geldiğini; ve kimliği belirsiz Rus vatandaşları ile Türkmenistan'da iktidarın ele geçirilmesi çağrısında bulunan organize bir suç grubu oluşturduğunu, faaliyetlerinde interneti kullandığını, medya aracılığıyla düzenli olarak Türkmenistan'da bir İslam devleti kurulması çağrısında bulunduğunu belirtti . 2018'de Aşkabat şehir mahkemesi, Khalbaev ve Saparov'u katı bir rejim kolonisinde 15 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

Güvenlik servislerindeki ve diğer devlet kurumlarındaki yetkililerin ceza almadan çalıştıkları biliniyor, ancak birçok yetkili yolsuzluk suçlamasıyla tutuklanıp hapse atıldı. Hükümet yetkililerinin insan hakları ihlalleri nedeniyle kovuşturulduğuna dair herhangi bir rapor yoktur.

Cezaevlerinde ve tutuklu yargılanma merkezlerinde tutukluluk koşulları.

Hapishane koşullarının sağlıksız, aşırı kalabalık olduğu ve bazı durumlarda kötü muamele ve yetersiz tıbbi bakım nedeniyle hayati tehlike arz ettiği bildiriliyor.

Fiziki koşullar: Tutuklular, tutukluluk merkezlerinde çoğunlukla hüküm giymiş, ancak henüz maksimum güvenli kolonilere nakledilmemiştir. Altı tane mahkeme öncesi gözaltı merkezi 1.120 kişi için tasarlandı, ancak bu sayının kat kat daha fazla tutuldukları düşünülüyor.

Hükümet ülke genelinde devlet desteğini kestiği için hapishanelerin gıda ve ilaç kıtlığının olduğunu biliniyor. Şubat ve Mart 2019'da mahkumların kaliteli ekmek, et, pirinç ve makarnadan kesintileri yapıldı.

Birçok akraba, cezaevi yetkililerinin bazen aile üyelerinin mahkumlara erişimini engellediğini bildiriyor; belirli mahkumlara yiyecek, ilaç ve diğer malzemelerin verilmesine izin vererek; ve tüm mahkumlara dini hizmetlerden faydalanamamaktadır.

Hapishanelerin bağımsız bir denetimi yoktur.

Tutukluların tutuklanması ve ifadesinin alınması.

Yasa, keyfi tutuklamaları ve gözaltıları yasaklıyor, ancak her ikisi de ciddi bir sorun olmaya devam ediyor. Tutuklanan veya gözaltına alınan kişilerin, gözaltı sırasında tutulmalarının yasal dayanağına veya keyfi niteliğine itiraz etme hakları yoktur.

Yetkililer bir şüpheliyi suç anında tutukladığında tutuklama emri gerekli değildir. Başsavcı, tutuklamadan sonraki 72 saat içinde bir tutuklama emri çıkarmalıdır. Soruşturma makamları, gözaltından sonraki 10 gün içinde suçluluk kanıtı bulamazlarsa ve resmi bir suçlamada bulunmazlarsa, tutukluyu serbest bırakmak zorundadırlar; ancak, yetkililer bu gerekliliğe her zaman uymamaktadırlar. Kanıt bulunursa, soruşturma iki aya kadar sürebilir. Daha yüksek makam daha sonra soruşturmayı altı aya kadar uzatabilir. Başsavcı veya Başsavcı Yardımcısı, soruşturmanın süresini en fazla bir yıla kadar uzatabilir. Soruşturma sonucuna göre savcı iddianame hazırlar ve davayı mahkemeye sunar. Mahkemeler genellikle bu prosedürleri takip eder.

Ceza Muhakemesi Kanunu bir kefalet ve kefalet sistemi öngörmektedir, ancak yetkililer bu hükümleri uygulamamaktadır. Yasa, tutuklulara resmi suçlamalar yapıldıktan sonra seçtikleri bir avukata hemen erişim hakkı veriyor, ancak tutuklular çeşitli nedenlerle bir avukata hızlı veya düzenli olarak erişemeyebiliyor. Örneğin, tutuklular yasadan haberdar olmayabilir ve yetkililer avukat hakkını göz ardı edebilir. Bazı tutukluların akrabalarını ziyaret etmeyi reddetme uygulaması var. Aileler bazen gözaltındaki akrabaların nerede olduğundan habersizdir. Dünyadan habersiz gözaltı şekli sorun olmaya devam etmektedir.

Keyfi Tutuklama: Yasa, hükümete karşı herhangi bir muhalefeti vatana ihanet olarak nitelendiriyor. Vatana ihanetten hüküm giyen kişiler müebbet hapis cezasına çarptırılır ve af için uygun değildir.

Geçmişte hükümet, eleştirenleri vatana ihanetle suçlamak yerine, eleştirel veya başka görüşler ifade edenleri ekonomik veya cezai gerekçelerle tutukladı ve suçladı.

Keyfi tutuklamalar ve gözaltılar olduğu bildirildi. Yetkililer genellikle insan hakları savunucularını, gazetecileri, dini grupların üyelerini, etnik azınlıkları ve muhalifleri ve yabancılarla etkileşime giren STK üyelerini ciddi şekilde cezalandırır.

Duruşma öncesi gözaltı:

Çoğu durumda, yasa en fazla iki ay tutukluluğa izin verir, ancak istisnai durumlarda Başsavcı'nın onayı ile bir yıla kadar uzatılabilir. Küçük suçlar için çok daha kısa bir soruşturma süresi uygulanır. Yetkililer, mahkeme öncesi tutukluluk konusunda yasal sınırları nadiren aşıyorlar. Zorla itiraflar uygulanmaktadır. Sanıkların mahkemeye itiraz etme hakları vardır, ancak bu nadiren uygulanmaktadır.

Tutukluluğun hukuka uygunluğuna mahkemede itiraz etme imkanı: Tutuklanan veya gözaltına alınan kişilerin, gözaltı sırasında tutulmalarının yasal dayanaklarına veya keyfi niteliğine itiraz etme veya yasadışı gözaltı durumunda derhal saliverilmeyi talep etme hakları yoktur. Kanuna aykırı olarak tutuklanan veya gözaltına alınan kişiler saliverildikten sonra tazminat talep edebilir, ancak bu iddiada başarılı olduğuna dair herhangi bir rapor bulunmamaktadır.

Adil bir kamu davasının reddi.

Kanun bağımsız bir yargı öngörse de, yürütme tarafından kontrol edilir ve yürütmeye tabidir. Cumhurbaşkanının yargısal atamaları ve görevden almaları üzerinde başka bir yasama denetimi yoktur. Başkanın herhangi bir yargıcı görevden alma münhasır hakkı vardır. Yargının yozlaşmış ve verimsiz olduğu yaygın olarak bilinmektedir.

Yargı prosedürleri.

Kanun, kamuya açık bir yargılama da dahil olmak üzere, sanıklar için gerekli süreci sağlar; duruşmada hazır bulunma hakkı; suçlayıcı materyallere erişim; tanık çağırma hakkı; Sanığın parasını karşılayamıyorsa, mahkeme tarafından atanan avukat da dahil olmak üzere avukata başvurma hakkı; ve mahkemede kendini temsil etme hakkı. Ancak, bu haklar genellikle yetkililer tarafından reddedildi. Sanıklar çoğu zaman masumiyet karinesinden yararlanamadılar. Hükümet, davaların çoğuna halkın katılmasına izin veriyor, ancak bazılarını, özellikle de siyasi açıdan hassas olduğu düşünülenleri kapalı oturumda gerçekleştiriyor. Sanıkların çıkarlarını temsil edebilecek birkaç bağımsız avukat vardır. Ceza Muhakemesi Kanunu, sanıkların duruşmalara zamanında katılmalarını ve avukatlarına zamanında danışmalarını şart koşmaktadır. Kanun, sanığın avukata erişimine kısıtlama getirmemektedir. Mahkeme bazen sanıkların aleyhlerindeki bir tanıkla yüzleşmelerine veya onları sorgulamalarına izin vermemektedir, sanıkların ve avukatlarının hükümet kanıtlarına erişimini engellemektedir. Bazı durumlarda, mahkemeler savunma avukatları tarafından sunulan beraat amaçlı delilleri, bu deliller davanın sonucunu değiştirmiş olsa bile kabul etmeyi reddetmiştir. Mahkemeler, Türkmence bilmeyen sanıklara tercüman sağlamamaktadır.

Mahkemeler gerekli süreci izlese bile, savcının yetkisi müdafinin yetkisini çok aşarak sanıkların adil yargılanmalarını zorlaştırmaktadır.

Siyasi tutuklular ve tutuklular.

Muhalefet grupları ve bazı uluslararası kuruluşlar, hükümetin siyasi mahkumları ve tutukluları tuttuğunu söylüyor. Siyasi tutukluların tam sayısı bilinmiyor.

Gözlemciler, STK'nın "Onları diri gösterin!" 121 mahkum listesi de dahil olmak üzere, sayılarının 100 ile 200 arasında olduğunu tahmin edilmektedir. Vatana ihanetten hüküm giyenler ömür boyu hapis cezasına çarptırıldılar ve cumhurbaşkanı cezaı hafifletebilse de af için uygun değildir. Hükümet, bu kişilerin hiçbirinin siyasi mahkum olmadığını iddia etmektedir. İnsani yardım ve insan hakları örgütlerinin siyasi mahkumları ziyaret etmesine izin verilmiyor.

Şubat 2018'de yetkililerin, Türkiye'de okuyan bir Türkmen üniversite öğrencisi olan Omruzak Omarkulyev'i tutukladığı bildirildi. Omarkulyev, Türkiye'deki üniversitesinde gayri resmi bir Türkmen öğrenci kulübü kurdu. Mart 2018'de Omarkulyev, göçmenlik makamlarının iddiaya göre okumak için Türkiye'ye dönmesini yasakladıktan sonra kayboldu. Omarkulev'in bilinmeyen suçlamalarla 20 yıl hapis cezasına çarptırıldığı ve Ovadandep'e yüksek güvenlikli bir cezaevinde tutulduğu bildirildi. Eylül ayında Radio Free Europe/Radio Liberty, videoda konuşmasa da Omarkulev'in görüldüğü bir video hakkında haber yaptı. Video, yetkililerin Omarkulev'i tutuklamadığını, bunun yerine zorunlu iki yıllık askerlik hizmetini yerine getirdiğini iddia etti.

Af Yasası

Türkmenistan'ın hem birinci hem de ikinci cumhurbaşkanları, eğitim amaçlı değil, kendini tanıtmak için kullanılan "af" kavramını düzenleştirdi. Aflar yılda birkaç kez yapılır. Her yıl binlerce insan gözaltı yerlerinden serbest bırakılıyor - bölgedeki başka hiçbir ülkede durum böyle değil. Uzmanlar, insanları suç işlemeye iten sosyal sorunları çözmeden serbest bırakılmasının hiçbir anlam ifade etmediğinden ve yolsuzluğun bir başka nedeni olduğundan eminler. Böylece 2021 yılında bu tür eylemler üç kez gerçekleştirilmiş ve toplamda 3.437 kişi serbest bırakılmıştır. 2020'de sadece 4.299 kişi affedildi. 2019'da 6.000'den fazla kişi serbest bırakıldı. 2018 yılında dört af eylemi gerçekleştirilmiştir. Bunlardan üçünde 3.102 kişi affedildi. Nevruz bayramı nedeniyle affedilenlerin sayısı açıklanmadı. 2017 yılında Cumhurbaşkanı 4190 Türkmenistan vatandaşını ve yabancıları affetti. Son beş yılda Türkmenistan'da 19.216'dan fazla kişi affedildi. Yetkililer af Yasasını kampanya olarak (kişisel olarak serbest bırakıldıklarında), af (cezadaki maddeye bağlı olarak veya hükümlülerin bazı vatandaş kategorilerine, örneğin gaziler, anneler gibi bazı kategorilere ait olmaları temelinde cezaları serbest bıraktıklarında veya hafiflettiklerinde) tutarlar. büyük ailelerin, vb.) Affedilmesi - bu, kişisel nedenlerden (saygıdeğer yaş, merhamet, ciddi hastalık vb.) kaynaklanan belirli bir kişiye yönelik tek bir hümanizm eylemidir. Af, belirli bir süre içinde çok çeşitli suçlular için de geçerlidir (örneğin, hırsızlıktan hüküm giyen tüm reşit olmayanlar). Bağımsız kaynaklara göre ülkedeki cezaevleri aşırı kalabalık.

Af, hükümlülere bireysel olarak uygulanır ve daha fazla yolsuzluk içeren bir eylemdir. Hapishaneye yakın görevliler bu eylemi kendilerini zenginleştirmek için kullanırlar ve affedilenler listesine dahil olanlardan rüşvet alırlar. Sonuç olarak, çoğunlukla küçük ve orta suçlardan (uyuşturucu ticareti, hırsızlık) yakalananlar serbest bırakılıyor. Sorun şu ki, bu insanlar tekrar rüşvet verebileceğini bilerek suç faaliyetlerine geri dönüyorlar. Ve şeffaf olmayan adaletten muzdarip olanlar genellikle muhalifler, affedilme şansları çok az. Türkmen affı, önleyici ve eğitici işlevini yitirmiştir. Yetkililer suçların önlenmesi üzerinde çalışmazlar, istatistikleri, sebepleri, suç türlerini incelemeler ve ayrıca insanları onları işlemeye iten şeyi bulmazlar. Günümüz Türkmenistan'ında çoğu durumda suçların arkasında toplumsal bir unsur vardır. Devlet, yasaların suç olmaktan çıkarılması için çalışmalıdır.

Kaynakları ve daha fazla bilgiyi aşağıdaki sitelerde bulabilirsiniz.

www.tmhelsinki.org

www.hronikatm.org

<https://memohrc.org/ru>

<https://turkmen.news/>

<https://www.azathabar.com/>

<http://www.gundogar.org/>